

Mantinguem-nos fermes en l'esperança

Advent, temps privilegiat per desvetllar l'esperança, i, què és esperar sinó creure en el futur? El futur que esperem és per damunt de tot un do, és la realització de les promeses de Déu. Veureu un cel nou i una terra nova, però és també, sens dubte, la nostra tasca. El món que somniem, el Regne que esperem i que ja es va obrint pas amb força enmig de la complexitat i les vicissituds de tota mena en el qual estem immersos, nosaltres l'hem d'anar treballant i fent realitat en el dia a dia de la nostra vida.

Davant la temptació tan corrent de creure que Déu no fa res, que s'ha oblidat del nostre planeta, davant el pessimisme o del passotisme que s'apodera fins i tot d'alguns cristians, com si tot estigués perdut, sentim vives les paraules de Jesús: Jo estic amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món. Sí, Jesucrist és el mateix ahir, avui i per sempre, i els seus favors no s'han extingit. La nostra esperança, que es recolza en una experiència passada, ens llença amb força cap al futur, per això no té por de les formes noves que sorgeixen en la societat, sinó que s'obre a les circumstàncies d'avui.

Per això quan li demanem a Déu que solucioni els problemes o davant la queixa que li dirigim perquè sembla que no fa res, ens cal escoltar en el silenci la seva veu que ens diu a cada un de nosaltres

t'he fet a tu, confio en tu i et necessito per fer-me present avui enmig del món.

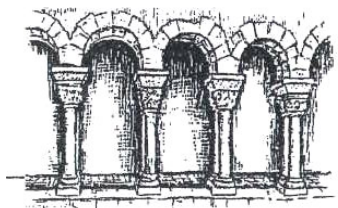
Ens cal tenir uns ulls nets i unes orelles atentes per esbrinar els petits signes positius que sorgeixen per tot arreu, ens cal eixamplar les fronteres del cor... On hi ha algú que treballa a favor de la justícia, a favor dels pobres, dels últims de la societat, que busca la pau, allí hi ha el Regne de Déu.

Donar esperança al futur és obrir-nos a les noves formes que té avui l'expressió de la fe, creure en la capacitat de bé de les persones, és el desig de fer realitat el somni d'una humanitat en comunió, agermanada, sense fronteres.

Temps d'esperança, temps d'obrir camins de futur, de donar sentit a la vida, temps de dinamisme creatiu, que fa sortir de la persona el millor que té, temps de creure en la capacitat que tenim de viure d'una manera nova, amb llibertat, amb els braços estesos a tothom i, per damunt de tot, temps d'agrair l'amor i la fidelitat immensa de Déu envers la humanitat: Tant ha estimat Déu el món que li ha donat el seu Fill.

CATALINA TERRATS

Des del monestir

Fa ja alguns mesos, des de diverses instàncies van suggerir-nos la idea de fer una exposició basada en la història del nostre monestir, des dels orígens fins ara, tot servint-nos del fons documental del nostre arxiu.

La Generalitat de Catalunya, a través del Departament d'Afers Religiosos i el Museu d'Història de Catalunya n'assumia la subvenció. I aquest darrer n'oferia els espais.

Els esdeveniments de la història, si són llegits en profunditat com a llocs de pas de les petjades divines, sempre aporten algun missatge de validesa actual. En el nostre cas, a més, alguns fets rellevants de la història de la Ciutat van associats a la del monestir en el seu antic emplaçament.

Creiem que aquesta exposició pot suscitar l'interès de vosaltres, que us sentiu vinculats a la nostra comunitat. Sou, doncs, invitats a resseguir-ne les etapes de la història amb les vicissituds inherents a tota realitat humana.

El nom: **Sant Pere de les Puel·les, un monestir de dones**

Inauguració: dijous, 11 de desembre

Durada: fins a l'1 de març de 2009

Lloc: Museu d'Història de Catalunya
al Palau de Mar. Pl. Pau Vila. Barcelona

Des de la comunitat

ADVENT 2008

* VETLLEM - COMPARTIM - ALEGREM-NOS - VENIU SENYOR

Aquestes quatre actituds, formenenguany la nostra Corona d'Advent; sostindran i estimularan la nostra esperança i el desig ardent de la vinguda del Senyor.

* ADVENT DE LA SOLIDARITAT

Volem ser conscients dels temps que vivim i apropar-nos a les persones que sofreixen per solitud, als que per manca de recursos no podran celebrar el Nadal. Per això, des d'ara, podeu portar el vostre lot de Nadal que recollirem els diumenges a l'entrada de l'església i en farem ofrena als peus de l'altar.

* LA COL·LECTA DE LA NIT DE NADAL

Anirà destinada al Centre d'Acollida Assís, per ajudar a mantenir els pisos on s'allotgen els usuaris que no tenen habitatge.

SEMINARI

LA IMATGE DE DÉU I DE L'ÉSSER HUMÀ DES DEL FEMENÍ

Els dies 25-26 d'octubre va tenir lloc, a l'església del nostre monestir, el seminari: «**La imatge de Déu i de l'ésser humà des del femení**» amb Àngela Volpini i Teresa Forcades, com a ponents, i Laia de Ahumada, com a moderadora. L'objectiu d'aquest seminari era presentar una nova imatge de Déu —i per tant de la persona—, des de l'experiència mariana de l'Àngela i des de la teologia feminista de la Teresa.

Àngela Volpini (Casanova Staffora, Itàlia, 1940), va tenir, al llarg dels anys 1947 al 1956, una experiència mística extraordinària que la va dur a elaborar un nou pensament antropològic-cultural-teològic sobre la humanitat i Déu i a crear — l'any 1958— el centre cultural Nova Cana, obert a la recerca cultural. Teresa Forcades (Barcelona, 1966) és doctora en medicina i teologia i monja de Sant Benet de Montserrat, una dona d'intuïcions profundes que la porten a la recerca de noves formulacions i nous llenguatges.

Tenir-les totes dues entre nosaltres i poder-les escoltar va ser una ocasió única, que es va poder apreciar a través de les opinions del públic assistent i de la participació mantinguda d'unes 160 persones.

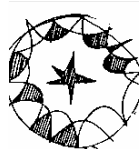
Les sessions es van plantejar com un diàleg entre les ponents, a partir d'unes preguntes suggerides per la moderadora i basades en els punts forts del pensament de l'Àngela, de manera que el pogué desenvolupar amb tota la seva complexitat, acompanyada i enriquida per les intervencions de la Teresa, que va donar claus d'interpretació des de la perspectiva de les seves investigacions teològiques. Es van obrir moltes finestres, i això va impedir que s'aprofundís en algun tema concret, però la dinàmica triada era aquesta i, tot i el risc, va ser molt ben rebuda pels oients, que també van poder participar en un torn de preguntes.

La relació paritària i amorosa entre Déu i l'ésser humà va centrar el diàleg i ens va acarar a temes com el desig profund, la creació, la relació, la creativitat, les possibilitats, el sentit de la vida, la plenitud, la infinitud... I, a mesura que ens endinsàvem en el pensament de les ponents, confluïem en un mateix mot: l'amor, i aquest ens suscitava alhora un munt de matisos: la dependència, la llibertat, el poder, les dificultats...

L'interès i l'entusiasme de les persones que van participar a les jornades van demostrar la necessitat de trobar respostes que s'adeqüin al moment que estem vivim.

Acabem amb la benaurança de l'Àngela: «Benaurats aquells qui cerquen perquè trobaran el diví en l'ésser humà».

LAIA DE AHUMADA

NADAL i CAP D'ANY

Nadal	<i>vigília</i>	matines	22.45
		eucaristia	24.00
	<i>dia</i>	laudes i eucaristia	10.30
Cap d'Any		vetlla	22.45

Des de la Fraternitat

Mirant retrospectivament el nostre camí espiritual a redós del monestir de Sant Pere de les Puel·les, ens adonem del gran bagatge rebut al llarg d'aquests anys i del molt que hem d'agrair. Un dels fruits ha estat el document *Pautes de vida*, esmentat en l'anterior GAF, elaborat entre tots, que de manera clara i concisa expressa la nostra voluntat de continuar en el seguiment del Crist segons la Regla de sant Benet. És un pas, no una fita; som ben conscients que ens cal estar atents i vetllar per tal que, com una saó, aquest esperit vagi calant en el nostre viure d'avui i d'aquí.

En aquest sentit, a l'inici del nou curs el dia 13 de setembre ens vam trobar a Puiggraciós on l'aire fresc de la muntanya i l'acolliment joiós de la comunitat ens va ajudar a aclarir idees per prendre nova embranzida

Considerant la importància de la humilitat en la Regla Benedictina, com la clau per situar-nos realment en la veritat intrínseca de cadascú, hem cregut necessari aprofundir aquest tema que iniciarem amb el P. Isidoro a Santa Maria de Huerta. La seva exposició conté elements valiosíssims i orientatius per a la reflexió personal i en grup; val la pena doncs, espremer-lo tant com en siguem capaços. Que Déu ens hi ajudi.

Les dues primeres trobades d'enguany ens hi dedicarem de ple. La primera, el 29-30 de novembre, serà al monestir de Sant Pere.

ANNA M. SANAHUJA

Des de l'ACAT

UNA MORT ANUNCIADA L'ÚLTIM DESIG D'UN CONDEMNAT A MORT

A través d'Isabel Fesser, sòcia d'ACAT, ens arriba una crida urgent. El 18 de novembre a les sis de la tarda a Estats Units (19 de novembre a la 1 de la matinada a Europa), amb la seguretat que dóna la presència d'un metge i d'una infermera, mataran ERIC CATHE. Li posaran una injecció letal, preludi d'una llarga agonia.

Un home jove, ple de salut i de vida, fa dotze anys que és al corredor de la mort i mai cap advocat no s'ha molestat a estudiar el seu cas. NO TÉ DINERS.

Isabel Fesser està en contacte amb la pastora protestant de la presó de Texas, Jodi Hindman, que l'acompanyarà fins al final. ERIC expressa el seu últim desig:

«Por favor, que no me entierren en esta cárcel.»

Quiere ser enterrado junto a su madre, muerta hace pocos meses.

La Jodi ens diu que aquest enterrament valdrà uns 2.500 dòlars. A través de l'ACAT el dilluns dia 10 es fa una crida DEMANANT:

- Que tots els que vulguin i puguin vetllin el dia 19 de Novembre pregant i sentint-nos propers a ERIC, durant la mitja hora que durarà la seva agonia.

- Demanem donatius per poder fer aquest enterrament. Aquests donatius han de ser fets al compte corrent de l'ACAT per poder-los enviar tots junts a la JODI, que s'ocuparà dels tràmits legals.

El fet d'anar rebent donatius, de quantitats molt diverses, desde 10 fins a 500 euros, de diferents llocs de l'Estat Espanyol, ens ha produït una emoció especial.

Per una banda, com pot ser capaç algú de matar? I, per altra, també reconforta, i molt, veure que en dos dies, i a través d'una crida de l'ACAT, el dimecres dia 13 al matí es poden enviar a la Jodi 2.500 euros.

L'Eric ja sap que el seu últim desig serà complert. Finalment restarà al costat de la seva mare. Déu sigui lloat.

DOLORS ANIENTO, vocal de la Junta de l'ACAT

ERIC CATHEY NO HA ESTAT EXECUTAT

Quatre hores abans de l'hora, es va decidir de no fer l'execució.

Això seria una molt una molt bona notícia, però...

TAMPOC NO HA ESTAT INDULTAT.

No sabem les causes d'haver parat l'execució, però sabem que altres vegades la parada ha estat de dies, de setmanes o d'anys, **i, finalment, la persona condemnada ha estat executada.**

Hem viscut la solidaritat de pregàries, sobre la seva persona i la de tots els condemnats a mort.

Sabem que els executats amb injecció letal poden tardar mitja hora en morir.

Els diners els té encara la pastora protestant Jodi Hindman.

La Dolors Aniento, tesorera, té tots els detalls de la quantitat enviada.

L'emoció que ens ha demostrat la Jodi i el mateix Eric quan se li va dir, és indescriptible.

També la nostra.

La solidaritat s'ha fet realitat. Lloat sigui Déu.

Quan tinguem més detalls us els farem arribar.

MONTSERRAT MUNTÉ, secretària de l'ACAT

Des del testimoniatge

TINC UN SOMNI

Amb aquests paraules, Martin Luther King, pastor baptista, inicià el seu famós discurs davant de 200.000 persones durant la històrica marxa sobre Washington pel treball i la llibertat

Mestre de l'Església baptista i activista del moviment per als drets civils als Estats Units per als afroamericans, és recordat com un dels majors líders i herois de la moderna història de la no violència.

Simpatitzant de Gandhi es va convertir en referent de la filosofia de protesta sense ús de la violència, actitud que el va fer mereixedor del Premi Nobel de la Pau l'any 1964. Un any després s'abolien algunes lleis discriminatòries per a la població negra.

Recordem avui alguns dels seus "somis":

- ✓ Algun dia es viurà la veritat evident que tots els homes han estat creats iguals
- ✓ Podrem seure en una mateixa taula de germanor i no serem jutjats pel color de la pell
- ✓ Que un negre pugui votar

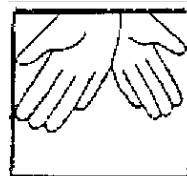
- ✓ Que la glòria de Deu sigui revelada i s'hi uneixi tot el gènere humà
- ✓ Amb aquesta fe podem transformar els sorolls discordants de la nació amb una bonica simfonia de fraternitat, treballar junts, resar junts, lluitar junts, sabent que algun dia hi haurà llibertat
- ✓ «Si Estats Units ha de ser gran tot això s'ha de fer realitat».

Recordar Luther King en aquests dies de “canvi de color” en els Estats Units, es fa memòria agraïda per a un agosarat lluitador per la igualtat i la no la discriminació, que va conèixer la presó i la mort per un tret l'any 1968 a Memphis.

El 5 de novembre d'enguany, Barack Obama ha estat elegit president dels Estats Units per una ampla majoria. En el llarg discurs que va pronunciar al guanyar les eleccions, davant de molts milers de persones va dir: «Aquesta nit hem demostrat, una vegada més, que la força autèntica de la nostra nació no procedeix del poder de les nostres armes, ni de la magnitud de la nostra riquesa sinó del poder durador dels nostres ideals, la democràcia, la llibertat, la oportunitat i l'esperança».

El somni de la nació està viu.

Que aquest somni faci realitat un canvi necessari, aquest és el desig i l'esperança de molts ciutadans del món.

Pregària

Vine, Senyor, Esperit de l'Esperança.

Vessa sobre nosaltres la força de la teva presència.

Estén sobre nosaltres l'alè de la teva força.

Il·lumina la nostra vida amb la llum de la teva mirada.

Augmenta la nostra capacitat d'estimar.

Transforma la nostra dèbil disposició a sofrir.

Acull la vacil·lant fidelitat de la nostra vida.

Penetra les esclotxes de la nostra tristesa.

Precisa, oh Senyor de la vida!, la foscor del nostre futur.

Anima el cansament de la nostra esperança.

Fortifica l'incansable desig del nostre cor.

Asserena la inquietud que apareix en la nostra vida,

Dóna'ns aquell Esperit que ho penetra tot.

Parla, Senyor, parla. Vine, Senyor Jesús!

«Diu qui dóna testimoni de tot això:

Sí, vinc de pressa».

La gràcia del Senyor Jesús sigui amb tothom.